

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 30. november 2010
Kontor: Civil- og Politiafdel-
lingen
Sagsnr.: 2010-150-1937
Dok.: JEE43685

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 36 (Alm. del), som Folketin-
gets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 13. oktober 2010.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Simon Emil Ammitzbøll (LA).

Lars Barfoed

/

Carsten Kristian Vollmer

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 36 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Med henvisning til artiklen ”Ny midtjysk løsning på traficking” i Dagbladet Information den 24. september 2010 bedes ministeren oplyse, om andre politikredse i lyset af de beskrevne erfaringer fra Midt- og Vestjyllands politikreds overvejer at anbringe udenlandske sexarbejdere på krisecentre frem for at fængsle dem, når kvinderne mangler opholdstilladelse eller lignende. Ministeren bedes samtidig oplyse, hvor mange udenlandske sexarbejdere der indtil nu i år har været fængslet for sådanne forhold.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”1. Det følger af udlændingelovens § 30, stk. 1, at en udlænding, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, skal udrejse. Af udlændingelovens § 30, stk. 2, fremgår det, at politiet drager omsorg for udrejsen, hvis udlændingen ikke udrejser frivilligt.

Af udlændingelovens § 36, stk. 1, fremgår det, at udlændinge, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, kan frihedsberøves for at sikre muligheden for udsendelse, såfremt politiet vurderer, at frihedsberøvelsen vil understøtte sagsbehandlingen, ligesom der skal foretages en proportionalitetsvurdering, herunder af hvorvidt de i udlændingelovens § 34 nævnte foranstaltninger (opholdspligt, meldepligt mv.) er tilstrækkelige for at sikre muligheden for udsendelse af udlændingen.

2. Det kan generelt om politiets praksis vedrørende udlændinge, der antræffes i prostitutionsmiljøet, og som kan være ofre for menneskehandel, oplyses, at der som udgangspunkt vil være anledning til en kortvarig indledende frihedsberøvelse, indtil Udlændingetjenesten har truffet afgørelse om, hvorvidt udlændingen er offer for menneskehandel.

Baggrunden herfor er, at der er tale om udlændinge, som ikke har lovligt ophold i Danmark, og at Udlændingetjenesten derfor skal vurdere, om der er grundlag for at ud- eller afvise de pågældende. Generelt er det politiets erfaring, at de pågældende kvinder straks vil forsvinde, såfremt de ikke er frihedsberøvede på dette tidspunkt, hvilket hindrer udlændingemyndighedernes muligheder for at træffe afgørelse i sagen og senere politiets muligheder for at effektuere udsendelse af de pågældende, såfremt Udlændingetjenesten ikke vurderer, at de pågældende er ofre for menneskehandel og derfor som udgangspunkt udvises med et indrejseforbud på grund af ulovligt ophold/arbejde.

Træffer Udlændingesservice afgørelse om, at udlændingen *er offer* for menneskehandel, tilbydes de pågældende en refleksionsperiode og forberedt hjemsendelse, og udlændingen løslades derefter til et beskyttelsestilbud, typisk på et kvindekrisecenter. Det kan endvidere oplyses, at det er Rigspolitiets erfaring, at prostituerede udenlandske kvinder, som af Udlændingesservice er vurderet til at være handlede, ofte forsvinder i refleksionsperioden – formentlig for at genoptage prostitutionsudøvelsen.

Træffer Udlændingesservice afgørelse om, at udlændingen *ikke er offer* for menneskehandel, afhænger en fortsat frihedsberøvelse bl.a. af udlændingens opholdsstatus i Danmark og tidsperspektivet for en udsendelse. Frihedsberøvelsen vil som udgangspunkt blive opretholdt, medmindre en konkret vurdering af de pågældendes situation tilsiger, at mindre indgribende midler vil være tilstrækkelige for at sikre effektivering af udsendelsen.

3. I anledning af beskrivelsen i artiklen i Information om en særlig praksis i Midt- og Vestjyllands politikreds vedrørende behandlingen af udlændinge, der skønnes at kunne være ofre for menneskehandel, har Rigspolitiet indhentet en udtalelse fra politikredsen, som har oplyst følgende:

”Der har hos Midt- og Vestjyllands Politi siden primo 2009 udviklet sig en praksis, hvor det fandtes mere hensigtsmæssigt at anbringe udenlandske sexarbejdere på krisecentre i medfør af udlændingelovens § 34, stk. 1, i stedet for at frihedsberøve dem efter udlændingelovens § 36.

Baggrunden herfor var bl.a., at denne mere smidige behandling bevirkede, at kvinderne, der alle blev sigtet for ulovligt ophold og arbejde, i langt højere grad samarbejdede med politiet.

Siden primo 2009 og indtil oktober 2010 har ca. 50 udenlandske sexarbejdere været anbragt på denne måde. Ingen er flygtet, og alle – både de ca. 30 %, der efterfølgende blev anset som handlede og resten – har vedtaget en bøde for ulovligt ophold og arbejde.

Fremgangsmåden har medført, at Midt- og Vestjyllands Politi har fået mange relevante oplysninger om bagmænd, idet krisecentrene har været i stand til at berolige kvinderne. Det gælder også kvinder, der ikke har været handlet.

Ordningen blev i oktober 2010 bragt til ophør, da der opstod spørgsmål om, hvorvidt denne fremgangsmåde, som den var praktiseret, var i overensstemmelse med udlændingeloven.

Midt- og Vestjyllands Politi vil nu i lyset af den orientering om regelgrundlaget, som Rigspolitiet har tilkendegivet at ville iværksætte, overveje, hvordan politikredsens fremtidige praksis på området bør indrettes.”

I tilknytning hertil skal Rigspolitiet bemærke, at Rigspolitiet ikke har fundet anledning til – på baggrund af oplysningerne om praksis i Midt- og Vestjyllands politikreds – generelt at ændre praksis for anvendelsen af frihedsberøvelse på området, da mulighederne for udsendelse af de pågældende herved vil mindskes markant, og idet de kvinder, der ikke er ofre for menneskehandel, i givet fald ville blive behandlet anderledes end andre udlændinge, der har pligt til at forlade landet i forbindelse med en afgørelse om udvisning på grund af ulovligt ophold/arbejde.

Rigspolitiet vil imidlertid i relevante mødefora orientere de øvrige politikredse om erfaringerne fra Midt- og Vestjyllands Politi og herunder generelt over for alle politikredsene understrege, at der altid i hver enkelt sag skal ske en konkret vurdering af, om anvendelse af frihedsberøvelse er nødvendig for at sikre udlændingens tilstedeværelse, eller om dette kan ske ved anvendelse af mindre indgribende foranstaltninger, herunder ved et påbud om ophold i et kvindekrisecenter, i det omfang der i området findes et krisecenter, som er villigt til og i stand til at modtage kvinderne.

Rigspolitiet skal dog samtidig henlede opmærksomheden på, at en sådan konkret vurdering kan føre til forskellige resultater f.eks. på grund af den enkelte kvindes forhold eller situationen i den enkelte politikreds, herunder risikoen for at kvinden vil forlade et pålagt opholdssted med henblik på at genoptage arbejdet som prostitueret.

Rigspolitiet skal endvidere henlede opmærksomheden på, at politiet har ansvaret for at sikre en effektiv og hurtig effektivering af de afgørelser om administrativ udvisning på grund af ulovligt ophold/arbejde, som træffes af Udlændingesservice, og hvor udrejsefristen efter praksis fastsættes til straks.

4. Det er ikke muligt ud fra Rigspolitiets statistikker over antallet af frihedsberøvede efter udlændingeloven at udskille udenlandske prostituerede.”

Som det fremgår af Rigspolitiets udtalelse, vil landets politikredse i relevante mødefora blive orienteret om de erfaringer, som der er gjort i Midt- og Vestjyllands Politi. Disse erfaringer omfatter som nævnt, at det i Midt- og Vestjyllands politikreds har vist sig muligt at fastholde kvindernes tilstedeværelse, selv om de ikke har været frihedsberøvet, og at Midt- og Vestjyllands Politi har fået mange relevante oplysninger om bagmænd.

Rigspolitiet har samtidig over for Justitsministeriet oplyst, at Rigspolitiet i lyset af de ovennævnte erfaringer fra Midt- og Vestjyllands Politi tillige vil tage initiativ til at ændre vejledningen til Rigspolitiets strategi for en

styrket politimæssig indsats mod prostitutionens bagmænd, så det udtrykkeligt af vejledningen kommer til at fremgå, at muligheden efter udlændingelovens § 34 for anbringelse på krisecentre efter en konkret vurdering i den enkelte sag også vil kunne benyttes, selv om der er tale om kvinder, som (endnu) ikke er vurderet handlede. Ændringen af vejledningen vil kunne indgå som et initiativ i regeringens kommende handlingsplan til bekæmpelse af menneskehandel 2011-14.

Ændringen af vejledningen vil indebære, at det understreges over for landets politikredse, at erfaringerne fra Midt- og Vestjyllands Politi peger på, at det ikke i alle tilfælde vil være nødvendigt at frihedsberøve prostituerede udlændinge for at fastholde deres tilstedeværelse.

Det vil således kunne være tilstrækkeligt at anvende de foranstaltninger, der er nævnt i udlændingelovens § 34 (opholdspligt, meldepligt mv.). Dette gælder både i perioden, indtil Udlændingetjenesten har truffet afgørelse om, hvorvidt udlændingen har været udsat for menneskehandel, og i tiden efter. Politiet vil således efter omstændighederne eksempelvis kunne anbringe den pågældende på et krisecenter allerede i umiddelbar forlængelse af den indledende afhøring i sagen.

Ændringen indebærer samtidig, at det understreges, at udlændingeloven ikke er til hinder for en fremgangsmåde svarende til den, der har været fulgt hos Midt- og Vestjyllands Politi.

Justitsministeriet skal dog samtidig bemærke, at en konkret vurdering af, hvilke foranstaltninger som er nødvendige med henblik på at fastholde udlændingens tilstedeværelse – som også Rigspolitiet peger på – kan føre til forskellige resultater afhængig af den enkelte kvindes forhold eller situationen i den enkelte politikreds, herunder risikoen for at kvinden vil forlade et pålagt opholdssted med henblik på at genoptage arbejdet som prostitueret. Som Rigspolitiet også er inde på, må det i den forbindelse på baggrund af politiets mere generelle erfaringer antages, at vurderingen i mange tilfælde fortsat konkret vil føre til, at en frihedsberøvelse er nødvendig.

Det bemærkes i tilknytning hertil, at der i langt de fleste tilfælde er tale om kvinder, der ikke vurderes handlede, og som har ulovligt ophold og derfor udvises med indrejseforbud. Politiet har i den forbindelse ansvaret for at sikre en effektiv og hurtig effektivering af udvisningerne.

En mere generel ordning, hvorefter alle udenlandske prostituerede med ulovligt ophold som udgangspunkt ikke længere skulle kunne frihedsberøves, men i stedet skulle pålægges ophold i et krisecenter, ville i givet

fald kræve en ændring af udlændingeloven og ville efter regeringens opfattelse kunne forhindre en hurtig og effektiv udsendelse. Regeringen vil på den baggrund ikke kunne støtte en sådan ordning.